Research Paper

Investigation of a Bi-propellant Thruster by a Developed Space Engine's Thrust Chamber Analysis Code

Masoud EediAttrzade¹*, Atiyeh Sarabadani², Ghazal Dararnia³, Hamed Khosrobeigy⁴, Mohammad Farshchi⁵, and Alireza Ramezani⁶

5.Department of AerospaceEngineering, Sharif University of Technology, Tehran, Iran
 3, 4.Sharif Technology Services Complex, Sharif University of Technology, Tehran. Iran
 6. Space Transportation Research Institute, Iranian Space Research Center, Tehran, Iran

* eidiattar@sharif.edu

Numerical modeling of space engines aside, the experimental test is routine. In the design step of such engines, low-cost software's vital. In this paper, a small-scale space engine thrust chamber analysis code will be developed. In this code, propellant injection and evaporation distribution will be modeled. 1D Combustion solver calculates the reactions of distributed fuel and oxidizer through the thrust chamber axis by chemical mechanisms. Then the cooling solver computes the heat transfer from hot gases to the cooling film layer and the outer surroundings. Validation shows acceptable errors in the modeling of processes. By this developed code, the performance of the Astrium bipropellant thruster with Monomethyl Hydrazine and Nitrogen Tetroxide and distributed chemical reaction has been investigated. Results show that the hot gas temperature inside the combustor is not uniform and has a peak. Furthermore, the evaporation of the propellant droplets is continued to the nozzle throat.

Keywords: Analysis code, Injection, Combustion, Bi-propellant Thruster, Space engine.

^{1.} PhD(Corresponding Author)

^{2.} M.Sc.

^{3.}M.Sc.

^{4.} M.Sc.

^{5.} Professor

^{6.}M.Sc.

لى المالغان بى بارومانى عام و ماتوى تعانى

مقاله علمي- پژوهشي

بررسی عملکرد تراستر دومؤلفهای با نرمافزار توسعهیافته تحلیل محفظه رانش موتورهای فضایی

مسعود عیدیعطارزاده^۱*، عطیه سرآبادانی^۲، غزال داورنیا^۳، حامد خسروبیگی^۴، محمد فرشچی^۵، علیرضا رمضانی^۶

۱ و ۵- دانشکدهٔ مهندسی هوافضا، دانشگاه صنعتی شریف، تهران، ایران

۲، ۲ و ۴- دفتر خدمات فناوری ، دانشگاه صنعتی شریف، تهران، ایران

۶- پژوهشکده سامانههای حمل و نقل فضایی، پژوهشگاه فضایی ایران، تهران ایران eidiattar@sharif.edu *

در مرحله طراحی موتورهای پیشران فضایی، استفاده از نرمافزارهایی با هزینهی محاسباتی کم، از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است. در این مقاله یک نرمافزار مدل سازی محفظه رانش موتورهای فضایی دومؤلفه ای در مقیاس کوچک توسعه داده می شود. با استفاده از مدل های پاشش و تبخیر، فرآیند های تزریق پیشرانه و توزیع تبخیر محاسبه می گردد. حلگر احتراقی با استفاده از سینتیک شیمیایی، فرآیند احتراق درون محفظه را به صورت یک بعدی در راستای محور محفظه رانش محاسبه می کند. حلگر خنک کاری، میزان انتقال حرارت از گازهای داغ به فیلمهای خنک کاری و محیط بیرون را پیش بینی می کند. اعتبارسنجی مدل ها نشان می دهد که خطای آن ها در شبیه سازی فرآیندها قابل قبول است. با استفاده از ایزار توسعه داده شده، عملکرد تراستر بومؤلفه ای شرکت آستریوم با سوخت منومتیل هیدرازین و تتراکسید نیتروژن و سینتیک احتراقی گسترده، مورد است. همچنین فرآیند تبخیر قطرات سوخت منومتیل هدمای گازهای درون محفظه یکنواخت نبوده و دارای پیک است. همچنین فرآیند تبخیر قطرات سوخت و کسنده تا گلوگاه نازل ادامه دارد.

واژههای کلیدی: نرمافزار تحلیل، پاشش، احتراق، تراستر دومؤلفهای، موتورهای فضایی.

علائم و اختصارات

ΔP	اختلاف فشار دو سر انژکتور
ρ_L	چگالی سیال
n _L	دبی عبوری از انژکتور
A _o	مساحت نازل خروجي انژكتور

۱. دکتری (نویسنده مخاطب)

۳. کارشناس ارشد ۴. کارشناس ارشد

مقدمه

استفاده از روشهای عددی در کنار آزمایشهای تجربی در بررسی موتورهای پیشران فضایی رایج است. از سوی دیگر، شناخت فرآیندهای پیچیدهی پاشش و احتراق، به آزمایشهای متعدد و هزینهبر نیاز دارد. لذا مدلسازی و شبیهسازی این فرآیندها جایگاه ویژهای دارد. نرمافزارهای شبیهسازی عددی (CFD) دارای هزینه محاسباتی بالا و مدت زمان حل طولانی هستند. لذا در فرآیند طراحی و بهینهسازی، استفاده از نرمافزارهای یکبعدی و صفر بعدی که عملکرد کلی محفظه رانش را تعیین میکند، مرسومتر است.

۲. کارشناس ارشد

۵. استاد

۶ .کارشناس ارشد

برخی از این نرمافزارها، محفظه احتراق را به صورت صفر بعدی مورد بررسی قرار میدهند مانند: ROCETS [1]، PT (REDTOP [2], aDD [3] و RPA [4]. این نرمافزارها، برای حل واکنش شیمیایی، فرض تعادلی میکنند. اما نرمافزارهایی وجود دارد که احتراق را به صورت یک بعدی مدل سازی میکنند مانند مینتیک شیمیایی را دارند. در برخی از مدل ها مانند منفلتی [7] سینتیک شیمیایی را دارند. در برخی از مدل ها مانند منفلتی [7] محفظه احتراق به صورت صفر بعدی دیده شده و از یک عدد راکتور است. از همین الگو، سانگ و همکاران [8] استفاده کرده و محفظه است. از همین الگو، سانگ و همکاران [8] استفاده کرده و محفظه اما با استفاده از فرض تعادلی برای احتراق استفاده کرده است. فرآیندهای صورت گرفته در پدیده احتراق در تراسترهای سوخت فرآیندهای صورت گرفته در پدیده احتراق در تراسترهای سوخت مایع خودمشتعل عبارتند از: اتمیزاسیون اسپری، تبخیر قطرات، مایع خودمشتعل عبارتند از: اتمیزاسیون اسپری، تبخیر قطرات،

انژکتور به دلیل تأثیر مستقیمی که بر روی احتراق، پایداری احتراق و خنککاری داخلی محفظه احتراق دارد از مهم ترین زیرسیستمهای موتورهای سوخت مایع است. در موتورهای کوچک، به خصوص تراسترهای فضایی، از یک المان انژکتور پیچشی دومؤلفهای استفاده میشود. برای تحلیل فرآیند پاشش یک انژکتور پیچشی میتوان چهار بخش کلی را درنظر گرفت: ۱- جریان داخلی انژکتور، ۲- تشکیل فیلم مایع، ۳- شکلگیری لیگامنتها و ۴-پاشش، روابط تجربی متعددی توسط ریزک و لفبور [11] و سویاری پاشش، روابط تجربی متعددی توسط ریزک و لفبور [11] و سویاری پاشش، روابط تجربی متعددی توسط ریزک و نوجی انژکتور را به و لفبور [21] بیان شده است. ایشان اختلاف فشار دو سر انژکتور چگالی و لزجت مایع پاشیده شده، دبی و قطر خروجی انژکتور را به منوان عوامل مؤثر بر ضخامت فیلم مایع معرفی کردند. ریزک و پخوان عوامل مؤثر بر ضخامت فیلم مایع معرفی کردند. ایزک و مشخصات عملکردی انژکتور ارائه دادند. آنها نشان دادند با افزایش میابد.

ضریب دبی یا ضریب تخلیهی انژکتور به صورت نسبت دبی واقعی انژکتور به دبی ایدهآل آن تعریف میشود. روابط تئوری و تجربی متعددی برای تعیین ضریب تخلیه وجود دارد و اغلب این ضریب را براساس مشخصات هندسی بیان کردهاند [11, 14]. برخی نیز علاوه بر مشخصات هندسی تأثیر چگالی و لزجت پیشرانه را بر روی ضریب تخلیه مورد بررسی قرار دادهاند [15]. در انژکتورهای پیچشی، ناحیهی بازچرخش⁴در میدان پاشش تشکیل میشود. در برخی از موتورها، طراحی به نحوی انجام میشود که برخی از

قطرات پیشرانهها به دیواره جانبی محفظه برخورد کرده و یک فیلم مایع را تشکیل دهند.

به طور معمول در تراسترها، از دو نوع روش خنککاری فیلمی و خنککاری تشعشعی استفاده میشود. در روش خنککاری فیلمی، با ایجاد لایه یناز کی از سوخت بر روی دیواره، از افزایش دمای بیش از حد دیواره جلوگیری میشود [24]، زیرا درصد قابل توجهی از انرژی منتقل شده، سبب تبخیر شدن فیلم مایع میگردد [16]، این سیال خنککننده توسط اریفیسهای مخصوص در اطراف انژکتور و یا با برخورد قطرات سوخت از انژکتور پیچشی بر روی دیواره تزریق میشود [17]. در روش خنککاری تشعشعی، حرارت از سطح خارجی محفظه به محیط قسمت انبساطی نازل کاربرد دارد [17]. در موتورهای فضایی، بیشتر انتقال قسمت انبساطی نازل کاربرد دارد [17]. در موتورهای فضایی، بیشتر انتقال حرارت از طریق روش همرفتی انجام میشود و تنها ۵ تا ۳۵ درصد کل حرارت درون محفظه از طریق مکانیزم تشعشع به دیواره ها انتقال مییابد. بخشی از حرارت جذب شده توسط دیواره به صورت تشعشع به محیط بخشی از حرارت جذب شده توسط دیواره به صورت تشعشع به محیط

شاین و همکارانش [18] با فرض جریان یک بعدی و عدم واکنش سیال خنککاری، به مدلسازی خنککاری پرداختهاند. در این مدل، ضخامت فیلم و نیز دمای دیوارهی بیرونی محاسبه نشده و از انتقال حرارت از فیلم مایع به دیواره و بالعکس صرفنظر گردیده است. هدف در مدلسازی خنککاری استکمن [19]، محاسبه طول فیلم مایع و ضریب انتقال حرارت همرفتی بوده است و دمای دیواره در این مدل محاسبه نشده است. وی سرعت فیلم مایع را در محاسبات خود لحاظ کرده است. گریسون و همکارانش [20] نیز برای مدلسازی خنککاری مدلی توسعه دادهاند. در مدل ایشان فرض شده است که جریان درون فیلمهای مایع و گازی، آرام بوده و دما در عرض فیلم مایع ثابت است. همچنین بخارات فیلم مایع در لایهمرزی باقی میماند. در این روش، فیلم گازی ناشی از تبخیر فیلم مایع نیز مدلسازی می شود. همچنین اثرات اغتشاش جریان آزاد در محاسبه h_g در نظر گرفته می شود، اما از ا انتقال حرارت از فیلم مایع به دیواره و از دیواره به محیط بیرون صرف نظر شده است. در روشهای فوق، طول فیلم مایع، میزان انتقال حرارت از گازهای داغ به دیوارهها و نرخ تبخیر فیلم مایع، از خروجیهای اصلی مدلها میباشد. مدلی مانند گریسون علاوه بر این خروجیها، طول ناحیه فیلم گازی و محاسبات انتقال حرارت مربوط به أن را نيز لحاظ مي كند.

در این مقاله، به توسعهی نرمافزار شبیه سازی محفظه رانش موتورهای فضایی دومؤلفه ای در مقیاس کوچک پرداخته می شود. که در آن، احتراق به صورت یک بعدی و با سینتیک شیمیایی بررسی می شود. پس از ارائهی مدل ها، نتایج مدل ها به صورت مستقل با استفاده از نتایج تجربی مراجع مختلف اعتبار سنجی

^{7.} Refectly Stirred Reactor: PSR

^{8.} Recirculation

بررسی عملکرد تراستر دو مؤلفهای با نرمافزار توسعه یافته تحلیل محفظه رانش موتورهای فضایی

می شود. در انتها نیز عملکرد تراستر دومؤلفهای شرکت آستریوم مورد بررسی قرار می گیرد.

مدلسازى

جهت مدل سازی عملکرد تراستر در شرایط استاتیکی، چهار قسمت یا فرآیند اصلی در نظر گرفته شده است: ۱– پاشش و تبخیر، ۲– خنککاری، ۳– محفظه و ۴– نازل. به منظور حل کل تراستر و مدل سازی پدیدههای مختلف، از روش تکراری استفاده شده است (شکل ۱). براساس توزیع دمای اولیه، محاسبات پاشش و تبخیر انجام میشود. سپس با توجه به توزیع سوخت بر روی دیواره و توزیع دمای گازها، محاسبات اولیه خنککاری صورت می گیرد. پس از آن، حل وارد حلقه تکرار شده و محاسبات احتراق براساس محاسبات انژکتور و خنککاری انجام گردیده و توزیع دما و و فشار محفظه احتراق تعیین می گردد. معیار همگرایی، مقدار باقیماندهی فشار است. این نرمافزار در قالب نرمافزار متلب و به صورت متن باز تدوین شده است.

شکل ۱ – الگوریتم مدلسازی محفظه رانش به همراه اجزاء و نحوه ارتباط بین آنها

پاشش و تبخیر

با درنظر گرفتن هندسه یا نژکتور و مشخصات عملکردی و همچنین خواص سیال عامل، مشخصات میدان پاشش انژکتور، اندازه قطرات و نرخ تبخیر قطرات محاسبه میشود. خروجیهای اصلی مورد انتظار از مدل انژکتور عبارتند است از: نرخ تبخیر پیشرانهها در راستای طول محفظه، میزان پیشرانه ی برخورد کرده به دیواره، محل برخورد پیشرانه به دیواره و ضریب تخلیه ی انژکتور. انژکتورهای پیچشی استفاده شده برای پیشرانههای خودمشتعل و سوختهای هیدرازینی، همان طور که در منابع [21] و [22] اشاره شده است به صورت انژکتورهای پیچشی دوپایه از نوع بسته (دارای محفظه چرخش) هستند. شمایی از این نوع انژکتورهای پیچشی در شکل ۲ نشان داده شده است. سوخت از وسط و اکسنده از انژکتور پیرامونی خارج میشود. پارامترهای شکل ۲ در جدول ۱ توضیح داده شدهاند.

شکل ۲ – شمایی از انژکتورهای دوپایه [23]

جدول 1 – مشخصات هندسی استخراجی برای انژکتور پیچشی دوپایه

انژکتور پیرامونی (اکسندہ)	انژکتور مرکزی (سوخت)	پارامتر
d_o	d_i	قطر نازل خروجي
d_{so}	d_{si}	قطر محفظه چرخش
lo	l_i	طول نازل
l _{so}	l _{si}	طول محفظه چرخش
No	N _i	تعداد کانالهای ورودی
d_{po}	d_{pi}	قطر کانالهای ورودی

با استفاده از مشخصات هندسی انژکتور، ضریب تخلیه محاسبه می گردد [11]:

مسعود عيدي عطارزاده، عطيه سرأباداني، غزال داورنيا، حامد خسروبيكي، محمد فرشچي، عليرضا رمضاني

$$C_D = 0.35 \left(\frac{A_P}{D_s d}\right)^{0.5} \left(\frac{d_s}{d}\right)^{0.25} \tag{1}$$

که Ap برابر با مجموع سطح مقطعهای کانالهای ورودی مماسی انژکتور است. با بهره گیری از ضریب تخلیه، میتوان اختلاف فشار دو سر انژکتور را محاسبه کرد [24]:

$$\dot{m}_L = C_D A_o (2\rho_l \Delta P)^{0.5} \tag{(Y)}$$

که ΔP اختلاف فشار دو سر انژکتور، ρ_L چگالی سیال، \dot{m}_L دبی عبوری از انژکتور و A_o مساحت نازل خروجی انژکتور است. پارامتری با نام عدد جریان به صورت زیر تعریف می شود [24]:

$$FN = \frac{m_L}{\Delta P^{0.5} \rho^{0.5}} \tag{(7)}$$

با توجه به مرجع [25] در صورتی که انژکتور مرکزی در هسته هوایی انژکتور پیرامونی قرار داشته باشد، هر دو انژکتور از نظر هیدرولیکی مستقل هستند. ثابت انژکتور با استفاده از رابطه K = Kهیدرولیکی مشخص میگردد. با معلوم شدن ثابت انژکتور، زاویه مخروط پاشش بهدست میآید [13]:

$$2\theta = 6K^{-0.15} \left(\frac{\Delta P d_0^2 \rho_L}{\mu_L^2}\right)^{0.11}$$
(*)

قطر اولیه قطرات برابر با قطر متوسط ساوترهٔ فرض شده است. برای محاسبه SMD، روابط متعددی وجود دارد که در جدول ۲ آورده شده است.

جدول ۲- روابط محاسبه قطر اوليه سوخت [24]

Radcliffe	$SMD = 7.3\sigma^{0.6}\mu_L^{0.2}\rho_L^{-0.2}\dot{m}^{0.25}$ $\Delta P^{-0.4}$	(۵)
Wang & Lefebvre	$SMD =$ $4.52 \left(\frac{\sigma \mu_L^2}{\rho_g \Delta P^2}\right)^{0.25} (t \cos \theta)^{0.25} +$ $0.39 \left(\frac{\sigma \rho_L}{\rho_g \Delta P}\right)^{0.25} (t \cos \theta)^{0.75}$	(۶)
Jasuja	$SMD = 4.4\sigma^{0.6}\mu_L^{0.16}\rho_L^{-0.16}\dot{m}^{0.22}\Delta P^{-0.43}$	(Y)
Babu	$SMD = 133 \frac{FN^{0.64291}}{\Delta P^{0.22565} \rho_L^{0.3215}}$	(^)
Lefebvre	$SMD = 2.25\sigma^{0.25}\mu_L^{0.25}\rho_g^{-0.25}\dot{m}^{0.25}\Delta P^{-0.5}$	(٩)

در روابط فوق، σ کشش سطحی، t ضخامت فیلم مایع و حروط فوق، σ کشش محروط بایت. برای محاسبات مربوط به تبخیر و درگ، مسیر حرکت قطره به صورت لاگرانژی و در خط مستقیم در راستای زاویه پاشش تعقیب می شود. برای محاسبه ضریب درگ از رابطه زیر استفاده می شود [24]:

9. Sauter Mean Diameter: SMD

$$C_D = \frac{27}{Re^{0.84}} \tag{(1)}$$

که در این رابطه، *Re*، عدد رینولدز بوده و با استفاده از سرعت نسبی بین جریان گاز و قطره محاسبه می شود. اگر دمای قطره پایین تر از دمای جوش پیشرانه باشد، گرمای منتقل شده به قطره، صرف گرمایش قطره شده و نرخ تبخیر حاصل از گرادیان غلظت نیز از رابطه (۱۱) محاسبه می گردد.

$$\dot{m}_F = 2\pi D \left(\frac{k_g}{Cp_g}\right) \ln(1 + B_M) \tag{11}$$

درصورتی که دمای قطره به دمای جوش رسیده باشد، نرخ تبخیر دائم با رابطه (۱۲) محاسبه میشود.

$$\dot{m}_F = 1.33\pi D \left(\frac{k_g}{Cp_g}\right) \ln(1+B_T) \left(1\right.$$

$$\left. + 0.22Re_D^{0.5}\right)$$
(17)

که در دو معادله فوق، D قطر قطره، k_g ضریب هدایت حرارتی و C_g ظرفیت گرمایی ویژه در فشار ثابت برای گاز پیرامون قطره Cp_g است. B_M و B_T نیز به ترتیب عدد انتقال جرمی و حرارتی هستند.

هرگاه مسیر عرضی طی شده توسط قطره از شعاع محفظه بیشتر گردد یعنی قطرات به دیواره برخورد کردهاند. قطرات اکسنده در برخورد با دیواره با همان سرعت، قطر و زاویه به درون محفظه بازمیگردند و تبخیر ادامه مییابد تا تمامی قطرات تبخیر شوند.

خنککاری

بر حسب نقطهی تزریق فیلم مایع بر روی دیواره ی محفظه، چهار ناحیه خنککاری بر روی دیواره تشکیل می شود: ۱- ناحیهی پیش از نقطهی تزریق فیلم بر روی دیواره (طول ورودی انتشار و یا ناحیه خشک)، ۲- ناحیهی فیلم مایع خنککننده، ۳- ناحیهی گاز- بخار خنککننده و ۴- ناحیهی فاقد فیلم خنککننده. این نواحی در شکل ۳ نشان داده شدهاست. با توجه به این تقسیم بندی، محاسبات خنککاری در سه ناحیهی اول انجام می شود و محاسبات مربوط به ناحیهی چهارم در بخش فیلم گازی قرار دارد.

محاسبات انتقال حرارت به صورت یک بعدی در راستای شعاعی و به صورت نقطه به نقطه در راستای طولی محفظه رانش انجام میشود. به منظور تحلیل فرآیند خنککاری از مدلهای گریسون [20] و استکمن [19] استفاده شده است. مزیتهای این دو روش نسبت به سایر روشها، ارائهی روابطی به منظور محاسبهی دمای دیواره در بخش گاز – بخار خنککننده، اعمال تصحیحاتی در محاسبهی ضریب انتقال حرارت همرفتی گازهای داغ و همچنین ارائهی روابط تحلیلی ساده به منظور محاسبهی شار حرارت تشعشعی گازهای داغ است. علاوه بر این، در مدل سازی این مقاله، بخارات حاصل از تبخیر فیلم مایع در فرآیند احتراق مشارکت داده شده است. خروجیهای اصلی محاسبات خنککاری عبارتند از: میزان

فیلم مایع، طول فیلم مایع، دمای دیواره در طول محفظه رانش.

شار حرارتی منتقل شده به دیواره، میزان سوخت بخار شده در لایه

بر اثر فرآیند جذب گازهای داغ به لایهمرزی، دمای سکون واقعی، به دلیل تبدیل شدن انرژی جنبشی به انرژی حرارتی، بازیابی می شود. درنتیجه، دمای گازهای جریان آزاد در لایهمرزی، کمتر از دمای سکون (T_0) می گردد که به این دما، دمای بازیابی T_r اطلاق مىشود:

$$T_r = T_0 - (1 - r)(T_0 - T_s)$$
(17)

که T_s دمای استاتیک گازهای جریان آزاد و $r = Pr^{1/3}$ است. ضریب نشر ترکیب گازی از رابطه (۱۴) محاسبه می شود. در این رابطه $\Delta \mathcal{E}$ اثر همیوشانیهای دو طیف نشر مولکولهاست.

$$\varepsilon_g = \varepsilon_{H_2O} + \varepsilon_{CO_2} - \Delta \varepsilon \tag{14}$$

شار حرارتی همرفتی، توسط پارامتر $K_t = 1 + 4e_t$ در اثر وجود اغتشاشات جريان آزاد افزايش مي يابد. e_t نسبت آشفتگي جریان آزاد می باشد و مقدار آن برابر ۰/۱۵ تا ۰/۲۰ است. به منظور در نظرگرفتن تفاوت چگالی مایع خنککننده تزریقشده با جریان گازهای داغ در محاسبه شار حرارتی همرفتی، از ضریب تصحیح K_M استفاده می شود [20]:

$$K_M = \left(\frac{M_g}{M_v}\right)^a \quad \begin{array}{l} a = 0.6 \quad if \quad M_v < M_g \\ a = 0.35 \quad if \quad M_v > M_g \end{array} \tag{10}$$

در این رابطه، M_g و M_v ، به ترتیب جرم مولکولی محصولات احتراق و بخارات فیلم مایع هستند. این دو ضریب تصحیح برای ناحیهی فیلم گازی نیز با ثوابت متفاوت مطابق روابط زیر محاسبه می شوند. در این رابطه، M_c ، جرم مولکولی فیلم مایع است.

$$K_t = 1 + 10.2e_t$$

$$K_M = \left(\frac{M_c}{M_a}\right)^{0.14} \tag{18}$$

محاسبات انجامشده در هر یک از نواحی تشکیل شده بر روی دیواره به تفکیک بیان می گردد. در ادامه، ناحیه پیش از تزریق فیلم مایع

شرح داده می شود. ضریب اصطکاک C_{f0} از رابطه زیر تعیین مى شود:

$$C_{f0} = 0.0592 R e_x^{-0.2} \tag{1Y}$$

عدد استانتون St₀، ضریب انتقال حرارت بیبعد بدون اثر تراوش است:

$$St_0 = 0.5C_{f0}Pr^{-0.6} \tag{1A}$$

 h_0 در نهایت، ضریب انتقال حرارت همرفتی بدون اثر تراوش محاسبه می شود [20]:

$$h_0 = GC_{p_g}St_0 \tag{19}$$

که u_g ظرفیت حرارتی گازهای داغ و $G =
ho_g u_g$ بوده که U_g و به ترتیب سرعت و چگالی گازهای جریان آزاد هستند. با ho_g مشخص شدن ضرایب موردنیاز، شار حرارتی منتقل شده از محصولات حاصل از احتراق به دیواره (\dot{Q}_{tot}) از حل روابط زیر تعيين مي شود.

$$\begin{split} \dot{Q}_{conv} &= h_0 \big(T_r - T_{w,in} \big) \\ \dot{Q}_{rad} &= \sigma A_w \varepsilon_g \big(T_r^4 - T_{w,in}^4 \big) \\ \dot{Q}_{tot} &= \dot{Q}_{rad} + \dot{Q}_{conv} \end{split} \tag{7}$$

در این روابط، Q_{conv} شار حرارتی همرفتی، Q_{rad} شار حرارتی تشعشعی و T_{w.in} دمای دیواره هستند.

در ناحیهی فیلم مایع، می بایست اثر دمای این فیلم و سرعت جریان آن لحاظ گردد. لذا از دمای متوسط گازهای داغ و فیلم مایع، T_m ، به منظور محاسبه پارامترهای ترمودینامیکی استفاده می شود. بنابراین یارامتر G در این دما از (۲۱) محاسبه می گردد:

$$G = \rho_g u_g \left(\frac{T_g}{T_m}\right) \left(\frac{u_g - u_l}{u_g}\right) \tag{71}$$

$$u_{l} = \left(\frac{\dot{m}_{inj}u_{g}h_{g}Pr_{g}^{2/3}}{\pi r \rho_{l}\mu_{l}C_{p_{g}}}\right)^{0.5}$$
(YY)

 p_{l} μ_{l} μ_{gf} μ_{gf} μ_{gf} μ_{g} μ_{gf} μ_{g} μ_{g}

$$\dot{m}_{vap} = \frac{\dot{Q}_{tot}}{h_{fg}} \tag{(YT)}$$

در این رابطه h_{fg} گرمای ویژهی نهان تبخیر خنککننده در دمای فیلم مایع است. میزان شار جرمی فیلم مایع باقیمانده از رابطه (۲۴) محاسبه می شود. در نقطهای که شار جرمی مایع برابر صفر شود، فیلم مایع به اتمام رسیده و ناحیه فیلم گازی آغاز می گردد.

$$\dot{m}_{liq} = \dot{m}_{liq} - \dot{m}_{vap} ds \tag{14}$$

مقدار ضریب انتقال حرارت همرفتی کاهشیافته با در نظر گرفتن اثرات تراوش از روابط زیر محاسبه می شود [20]:

$$H = C_{p_g} K_M \dot{m}_{vap} / h \tag{Ya}$$

$$h = h_0 ln \frac{(1+H)}{H}$$

که h_0 شار حرارتی همرفتی بدون اثر تراوش، h شار حرارتی همرفتی کاهشیافته با در نظر گرفتن اثرات تراوش است. به دلیل وابستگی مقدار m_{vap} به \dot{d}_{tot} و وابستگی \dot{Q}_{tot} به h این روابط به صورت ضمنی حل می شوند. درصدی از این شار تبخیر شده برای احتراق در نظر گرفته می شود و مابقی آن صرف تشکیل فیلم خنک کننده گازی در پایین دست فیلم مایع می گردد.

در ناحیه فیلم گازی، افزایش نرخ جریان جرمی لایهمرزی بر اثر این انقباض هندسی محفظه، مطابق با (۲۶) محاسبه می شود [20]: $d\dot{M}_c = -\dot{M}_c (1/D) (\frac{dD}{dx}) dx$ (۲۶)

که dD/dx برابر با نرخ تغییر قطر نازل است. با این تغییر، جریان جرمی لایهمرزی از رابطه زیر محاسبه میشود:

$$\dot{M}_c = \dot{M}_c + d\dot{M}_c \tag{YY}$$

دمای دیواره آدیاباتیک، T_{aw} ، دمای سطحی در جریان گاز یا مایع است که به طور کامل پشت آن عایق شده و در اثر انتقال حرارت همرفتی و بدون وجود انتقال حرارت تشعشعی، به آن حرارت میرسد [26]. به منظور محاسبه آن، در ابتدا بازده فیلم خنککاری گازی η تعریف می شود:

$$\eta = \frac{(T_r - T_{aw})}{(T_r - T_c)}$$
(YA)

که T_c دمای اولیه تزریق فیلم گازی است. روش محاسبه یبازده در ادامه شرح داده می شود [27]. نسبت سرعت گازهای حاصل از احتراق (u_{gf}) به سرعت فیلم خنک کننده گازی (u_{gf}) از رابطه زیر محاسبه می شود [19].

مسعود عيدي عطارزاده، عطيه سرأباداني، غزال داورنيا، حامد خسروبيگي، محمد فرشچي، عليرضا رمضاني

با توجه به مقدار β که می تواند بزرگ تر و یا کوچک تر از یک باشد، از روابط زیر مقدار پارامتر f محاسبه می شود.

$$if \ \beta \le 1, f(\beta) = \left(\frac{1}{\beta}\right)^{1.5\left(\frac{1}{\beta} - 1\right)} \tag{(7.)}$$

$$if \ \beta > 1, f(\beta) = 1 + tan^{-1}(\beta - 1)$$

$$\frac{1}{\emptyset} = f(\beta) \times \left(\frac{S \times u_g}{\alpha_{gf}}\right)^{0.125} \tag{(71)}$$

در این رابطه α_{gf} ضریب پخش حرارتی^۱ فیلم گازی و S ضخامت فیلم گازی است. مقدار S را میتوان از معادله بقای جرم محاسبه نمود. در نهایت مقدار بازده فیلم خنک کننده گازی η برابر با مقدار زیر می شود:

$$\eta = exp\left(-\frac{h_g \times ds}{\phi \times c_{p_g} \times \dot{m}_c}\right) \tag{77}$$

با ترکیب رابطههای (۲۸) و (۳۳) میتوان دمای دیواره آدیاباتیک را محاسبه نمود [19]. دیواره داخلی محفظه در معرض انتقال حرارت همرفتی و تشعشعی از سمت گازهای داغ و انتقال حرارت هدایتی در عرض دیواره و انتقال حرارت تشعشعی به سمت محیط بیرون قرار دارد. با استفاده از روابط مربوط به این فرآیندهای انتقال حرارت، توزیع دمای دیواره داخلی و نیز شار حرارتی کل منتقل شده از گازهای داغ به دیواره محاسبه می شود.

محفظه

26

احتراق به صورت یک بعدی مدل سازی شده است. به این صورت که محفظه (از صفحه انژکتور تا ابتدای نازل همگرا) به چندین بخش محاسباتی در راستای محور آن تبدیل می گردد (شکل ۴). هر بخش محاسباتی به صورت یک راکتور کاملاً آمیخته (PSR) در نظر گرفته می شود.

شکل ۴- تقسیمبندی محفظه احتراق (از صفحه انژکتور تا ابتدای نازل همگرا) به چندین PSR در راستای طول محفظه احتراق

برای محاسبات احتراق در هر PSR، باید دبی کلی ورودی، کسر جرمی گونههای شیمیایی ورودی، دمای مخلوط گازی ورودی، حجم و فشار PSR و گرمای تلف شده در اثر انتقال حرارت و

1. Thermal diffusivity

بررسی عملکرد تراستر دو مؤلفهای با نرمافزار توسعه یافته تحلیل محفظه رانش موتورهای فضایی

گرمای موردنیاز برای تبخیر قطرات مایع در هر PSR، به روزرسانی شوند. مقدار دبی کلی ورودی به هر PSR، برابر با مجموع دبی سوخت و اکسنده تبخیرشده ناشی از تبخیر قطرات، دبی بخار سوخت خنککننده شرکتکننده در احتراق و دبی ورودی از PSR قبلی است. همچنین برای PSR ام $(1 \neq i)$ ، کسر جرمی گونههای موجود در مخلوط گازی ورودی شامل کسر جرمی گونههای موجود در محصولات احتراق PSR قبلی، کسر جرمی سوخت ناشی از تبخیر قطرات موجود در ناحیه احتراقی، کسر جرمی سوخت تبخیرشده از فیلم مایع و کسر جرمی اکسنده ناشی از تبخیر قطرات موجود در ناحیه احتراقی است (شکل ۵).

شکل ۵– شمایی از نحوه بهروزرسانی کسر جرمی گونههای موجود در مخلوط گازی ورودی به هر PSR

دمای مخلوط گازی ورودی به PSR *i*ام، دمای محصولات احتراق PSR قبلی است. حجم PSRها با هم برابر بوده و مجموع آنها برابر با حجم کل محفظه احتراق است. فشار PSRها با هم برابر است و با توجه به محاسبات نازل تعیین میگردد. در هر PSR، سینتیک شیمیایی، به اندازهی زمان اقامت گاز حل می شود. زمان اقامت در هر PSR از رابطه زیر محاسبه می گردد:

$$\tau = \frac{\rho \, V_{PSR}}{\dot{m}} \tag{(TT)}$$

شایان ذکر است احتراق به صورت پایا بوده و زمان ماندگاری در نظر گرفته شده مربوط به حل روابط PSR است. به منظور حل واکنش شیمیایی درون هر PSR از نرمافزار کنترا (Cantera) استفاده می شود.

نازل

فرض شده است که واکنش های شیمیایی در نازل انجام نمی شوند (نازل فریزشده) زیرا سرعت جریان بالا بوده و زمان اقامت جریان کمتر از ۰,۰۰۱ زمان واکنش شیمیایی است. این روش خطایی کمتر از ۲٪ در محاسبات نازل وارد می کند [17]. لذا می توان از روابط آیزنتروپیک استفاده نمود. فشار محفظه احتراق با توجه به دبی، دما، γ محصولات احتراق و هندسه نازل تعیین می شود [28]:

فصلنامهٔ علمی- پژوهشی علوم و فناوری فضایی ۲۷ (دورهٔ ۱۴ / شمارهٔ ۲/ تابستان ۱۴۰۰ (شماره پیایی ۴۷)

$$\dot{m} = \frac{P_{cc}A^*}{\sqrt{T_{cc}}} \sqrt{\frac{\gamma}{R} \left(\frac{2}{\gamma+1}\right)^{(\gamma+1)/(\gamma-1)}} \tag{(Tf)}$$

پس از تعیین فشار محفظه احتراق، عدد ماخ، *M*، در تمامی مقاطع نازل همگرا و واگرا با استفاده از رابطه زیر مشخص می شود:

$$\left(\frac{A}{A^*}\right)^2 = \frac{1}{M^2} \left[\frac{2}{\gamma+1} \left(1 + \frac{\gamma-1}{2} M^2\right)\right]^{(\gamma+1)/(\gamma-1)}$$
(Y\Delta)

پس از تعیین عدد ماخ در همه مقاطع، سایر مشخصات جریان نظیر فشار، دما و سرعت در آن مقطع محاسبه می شود.

اعتبارسنجى

در این بخش، زیرمدلهای استفاده شده در بخشهای انژکتور و خنککاری مورد بررسی قرار گرفته و نتایج آنها با استفاده از نتایج موجود در مراجع اعتبارسنجی میشود. برای اعتبارسنجی نتایج پاشش اولیه از نتایج آزمونهای تجربی سلطانی و همکاران [23] استفاده شده است. نسبت طول به قطر برای انژکتور مرکزی ۲/۱۵ و برای انژکتور پیرامونی ۱/۱ گزارش شده است. در آزمونهای این انژکتور از آب بهعنوان سیال شبیه ساز استفاده شده است. ضریب تخلیه برای انژکتور مرکزی با دبی ۱۹ گرمبرثانیه و انژکتور پیرامونی با دبی ۴۷ گرمبرثانیه به ترتیب برابر ۲۱/۱ و ۱/۱۰ گزارش شده است. نتایج ضریب تخلیهی محاسبه شده توسط روابط مختلف در جدول ۳ بیان شده است. مشاهده می گردد که خطای رابطه ریزک و لفبور [11] کم است.

جدول ۳ – نتایج اعتبارسنجی برای ضریب تخلیه

	نتیجه تحربی	ریزک و لفبور [11]		أبرامويچ	[14]	جونز [15]	
انژ کتور	مرجع	محاسبه	درصد	محاسبه	درصد	محاسبه	درصد
	[23]	شده	خطا	شده	خطا	شده	خطا
انژكتور	• 71	• ٢	۴۷	• 199	۵۲	• 7•1	47
مر کزی	,,,,	,,	,,,	,,,,,	ω,,	,, ,	.,,
انژكتور		1 1000	<u>س ۲</u>		<u>.</u>	Vel VI	149
پيرامونى	•,14	•,111	10,1	•,10/	۷,۱	•,117	11,7

زاویه مخروط پاشش برای انژکتورهای مرکزی و پیرامونی مرجع [23] به ترتیب در اختلاف فشارهای ۷ و ۳/۵ بار اندازهگیری شده است. در جدول ۴، مقایسه ینتایج تجربی و مدلسازی نشان داده شده است. مشاهده می گردد که رابطه ریزک و لفبور [13] با خطای معقول، زاویه پاشش را محاسبه می کند.

قطر قطرات با آزمونهای تجربی کوتو و همکاران [29] و سلطانی و همکاران [23] مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج این

مقایسهها برای شرایط یکسان پاشش به صورت خلاصه در جدول ۵ ارائه شده است. مشاهده می شود که تمامی روابط، قطر قطره را با خطای معقول بهدست آوردهاند. در مجموع، نتایج اعتبارسنجی ضریب تخلیه و زاویه پاشش نشان می دهد که روابط ریزک-لفبور که در نرمافزار استفاده شده دارای خطای پذیرفتنی (۵۸ و ۸۸) است. همچنین رابطه رادکلیف در پیشبینی قطر قطره دارای خطای حدود ۴۰٪ است. دلیل خطای اعتبارسنجی را می توان خطی ذاتی روابط نیمه تجربی مورد استفاده جهت مدل سازی و نیز عدم تطابق دقیق ضرایب جریان مانند لزجت، کشش سطحی و ... در شرایط آزمایش و مدل سازی دانست.

در بخش فیلم مایع، دو پارامتر طول فیلم خنککاری و شار جرمی تبخیرشده اعتبارسنجی می شود. در مرجع [20]، اندازه گیری های انتقال حرارت در یک لوله با جریان توسعه یافته در دمای نسبتاً اندک انجام گردیده است. گاز درون لوله هوا بوده و از آب به عنوان خنک کننده استفاده شده است. نتایج طول فیلم مایع و نرخ تبخیر فیلم مایع بر واحد سطح در جدول ۶ ارائه شده است. مشاهده می شود که برای ۲ شرایط کاری مختلف، حداکثر درصد خطای محاسبه طول فیلم مایع برابر با ۸٪ و برای نرخ تبخیر برابر با ۲۰۰٪ است.

جهت اعتبارسنجی محفظه، باید از صحت عملکرد PSRها اطمینان داشت زیرا از PSRهای متوالی استفاده شده است. به منظور حل واکنش شیمیایی درون هر PSR از نرمافزار کنترا استفاده شده که عملکرد صحیح آن اثبات شده است. عملکرد زیربخش نازل نیز در چند نقطه با استفاده جداول دینامیک گازی بررسی گردیده است که نتایج در این مقاله ارائه نشده است.

درصد خطا٪	ریزک و لفبور [13]	نتیجه تجربی [23]	نوع انژکتور
٨/١	٨۶/۵	٨٠	انژکتور مرکزی
۱۵	1.8	٩٢	انژکتور پیرامونی

جدول ۴ - مقایسه زاویه پاشش برای انژکتورهای مرکزی و پیرامونی

جدول ۵ – مقایسه نتایج بهدست آمده از روابط و نتایج تجربی مراجع. اندازهها به میکرومتر است.

وانگ لفبور	لفبور	بابو	جاسوجا	رادكليف	تجربى	مراجع
۵۵/۷	лл/Y	۸۸/۳	۱۳۰	۱۶۵/۸	۱۱۸	سلطانی [23]
۴۸/۹	۷۵/۱	۴۷/۸	117/1	۱۳۶/۸	۶۹/Y	كوتو [29]

مسعود عيدي عطارزاده، عطيه سرآباداني، غزال داورنيا، حامد خسروبيگي، محمد فرشچي، عليرضا رمضاني

جدول ۶ – نتایج اعتبار سنجی مدل به کار رفته در دو نمونه شرایط کاری مختلف

درصد	محاسبه	مدل	شرايط	* -1 1.
خطا ٪	شده	گریسون	کاری	پارامىر
٨/ ١٩	<i>۶</i> ۴/۹	۷۱/۳	١	طول فيلم مايع
۵/ ۱۹	36/23	۳۸/۵	٢	[cm]
٩/٨	•/17٣	٠/٢	١	نرخ تبخير فيلم مايع
۵/۲۸	٠/٢١٩	۰/۲۰۸	٢	[kg/s.m ²]

نتايج

با استفاده از نرم افزار توسعه داده شده، تراستر دومؤلفهای ۲۲ نیوتنی شرکت آستریوم مورد بررسی قرار گرفته است. مشخصات هندسی این تراستر در جدول ۷ بیان شده است [21]. در این تراستر از انژکتور پیچشی دوپایه استفاده میشود. نسبت دبی جرمی اکسنده به سوخت برابر با ۱/۶۵ و دبی کل پیشرانه در شرایط نامی برابر با ۷ گرم برثانیه و دمای ورودی ۲۰۰ کلوین است. سوخت مورد استفاده منومتیل هیدرازین (MMH) و اکسنده تتراکسید نیتروژن (NTO) است. برای شبیهسازی احتراق ۱۰ عدد PSR و سینتیک احتراقی گسترده [30] با در نظر گرفتن ۱۷۷ مولکول و ۱۶۱۹ واکنش استفاده شده است.

جدول ۷ – مشخصات هندسی تراستر دومؤلفهای آستریوم [21]

مقدار	واحد	عنوان	رديف
۴	mm	قطر گلوگاه	١
١.	mm	قطر محفظه	٢
۵۲	mm	قطر خروجی نازل	٣
۳۱	mm	طول محفظه احتراق	۴
٩	mm	طول بخش همگرا نازل	۵
٩٠	mm	طول بخش واگرای نازل	۶
۲۳	درجه	زاویه شروع نازل واگرا	۷
١.	درجه	زاویه انتهای نازل واگرا	٨

با استفاده از نرم افزار توسعه داده شده، جریان درون محفظه رانش این تراستر در شرایط کاری نامی به صورت یک بعدی حل شده است. نحوه همگرا شدن حل در شکل ۶ نشان داده شده است. مشاهده میشود که حل پس از ۱۳ تکرار با درصد خطای ۲۰۰۱ برای فشار همگرا شده است. فشار درون محفظه برابر با ۷/۷ بار است. تراست به دست آمده برابر با ۱۹/۸ نیوتن و ضربه ویژه برابر با ۲۸۸ ثانیه است. این ارقام با نتایج تجربی [21] در جدول ۸ مقایسه شده است. مشاهده میشود که بیشترین خطا مربوط به محاسبه فشار محفظه احتراق است که ۱۰٪ است. اما نیروی تراست و ضربه ویژه به ترتیب دارای ۱٪ و ۲۶۰٪ خطا هستند.

در شکل ۲ توزیع قطر میانگین قطرات سوخت در طول محفظه رانش نشان داده شده است. قطر اولیه قطرات با استفاده از رابطه (۵) برای سوخت برابر با ۴۶ میکرومتر است. قطر قطرات تا فاصله ۲ میلیمتری ثابت است. زیرا دمای قطرات به دمای جوش نرسیده و میزان تبخیر آنها بسیار اندک است. پس از آن، تبخیر آغاز شده و از قطر قطرات کاسته میشود. مشاهده میگردد که فرآیند تبخیر قطرات سوخت تا درون بخش واگرای نازل ادامه دارد. مشابه همین فرآیند در شکل ۸ برای قطر قطرات اکسنده (NTO) مشابه همین فرآیند در شکل ۸ برای قطر قطرات اکسنده (۵) رسم شده است. قطر اولیه قطرات اکسنده با استفاده از رابطه (۵) برابر با ۵۳ میکرومتر بوده و تبخیر آنها تا ۳۸ میلیمتری ادامه پیدا

شکل ۶ – نحوه همگرا شدن فشار محفظه احتراق در طول تکرارهای مختلف **جدول ۸** – مقایسه نتایج تجربی با نتایج شبیه سازی در شرایط نامی عملکرد تراستر آستریوم

درصد خطا	محاسبه شده	نتایج تجربی [21]	واحد	پارامتر
١٠%	٧/٧	۸/۵۶	[bar]	فشار محفظه
١%	۱۹/۸	۱٩/۶	[N]	نیروی تراست
•/۶%	۲۸۸	272	[sec]	ضربه ويژه

شکل ۷ – توزیع محوری قطر میانگین قطرات سوخت

شکل ۸ – توزیع محوری قطر میانگین قطرات اکسنده

شکل ۹ – توزیع محوری دما درون محفظه احتراق. خط سیاه نشاندهنده شکل تراستر است.

در شکل ۹ توزیع دمای در راستای محور محفظه احتراق نشان داده شده است. مشاهده می گردد که دمای بهدست آمده در طول محفظه احتراق، تغییر می کند. در ابتدای محفظه احتراق، به دلیل عدم تبخیر سوخت و اکسنده، و نبود فرآیند احتراق، دمای گازها در حد دمای تزریق است. پس از تبخیر سوخت و اکسنده، احتراق ایجاد می شود. بهدلیل اینکه حجم گازهای ناشی از بخار سوخت و اکسنده کم است، سرعت جریان در محدوده ۱۰ میلی متر اول محفظه، در حد صفر است (شکل ۱۰). لذا زمان ماندگاری بالا بوده و سبب می شود تا احتراق به صورت کامل اتفاق بیافتد. این موضوع باعث می شود تا دمای گازها به بالاترین حد خود یعنی کاهش زمان ماندگاری، دمای محصولات احتراق کاهش می یابد. از سوی دیگر، افزایش انتقال حرارت گازها به دیواره، منجر به کاهش بیشتر دمای گازها می شود.

در شکل ۱۰ توزیع محوری سرعت گازهای درون محفظه احتراق نشان داده شده است. ملاحظه میشود که سرعت گازها از صفر شروع شده و در طول محفظه احتراق افزایش پیدا کرده و به

حدود ۱۱۰ متربرثانیه میرسد. این سرعت برابر با عدد ماخ حدود ۰/۱ است. در قسمت همگرای نازل، سرعت گازها به شدت افزایش پیدا میکند. لذا زمان ماندگاری کاهش مییابد و عملاً سوخت و اکسندهی تبخیرشده در قسمت نازل همگرا و واگرا مفید نیستند.

شکل ۱۱ توزیع دمای بر روی دیواره ی محفظه رانش را نشان می دهد. مشاهده می شود، دما بر روی دیواره تا mm x = 20 mm افزایش چندانی نداشته و ۴۳۷ کلوین است که برابر با دمای جوش سوخت در فشار ۹ بار است. پس از اتمام فیلم مایع، دمای دیواره افزایش پیدا می کند. حداکثر دمای دیواره در گلوگاه و برابر با ۱۳۲۸ کلوین است. پس از گلوگاه، دمای دیواره کاهش پیدا می کند و در نهایت، دمای دیواره در انتهای نازل به ۲۳۲ کلوین می رسد. به منظور اطمینان از صحت مدل سازی، نتایج به دست آمده با نتایج تجربی مرجع [21] مقایسه شده است. می دهد. در شکل ۱۲ توزیع محوری شار حرارتی بر روی دیواره نشان داده شده است. نمودار شکل ۱۲ دارای ۲ پیک است. پیک می دهد. در شرط به انتقال حرارت در گلوگاه است که منطقی بزرگتر مربوط به انتقال حرارت در گلوگاه است که منطقی است. پیک کوچکتر درون محفظه احتراق و در انتهای فیلم مایع اتفاق می افتد.

محاسبات نشان میدهد که دبی سوخت و اکسنده بخار شده تا انتهای محفظه احتراق به ترتیب برابر با ۲/۲۵ و ۴/۳۳ گرم بر ثانیه است که معادل نسبت اکسنده به سوخت ۱/۹۳ است. نسبت اکسنده به سوخت معادل نسبت هم ارزی یک برای مخلوط منومتیل هیدرازین و تتراکسید نیتروژن برابر با ۲/۵ است. بنابراین میتوان نتیجه گرفت که چیدمان محفظه احتراق تراستر به گونهای است که باعث افزایش نسبت اکسنده به سوخت از ۱/۶۵ به ۱/۹۳ شود. این موضوع سبب افزایش ضربه ویژه تراستر میشود زیرا احتراق انجام شده کامل تر بوده و دمای محصولات احتراق و بالطبع فشار محفظه احتراق بالاتر میرود.

شکل ۱۰ – توزیع محوری سرعت درون محفظه رانش

شکل ۱۱ – توزیع محوری دمای دیواره، خط آبی نشاندهنده نتایج عددی و لوزیهای قرمز نشاندهنده نتایج تجربی مرجع [21] است.

شکل ۱۲ – توزیع محوری شار حرارتی بر روی دیواره

نتيجه گيرى

نرمافزار مدلسازی محفظه رانش موتورهای فضایی دومؤلفهای توسعه داده شده است. این نرمافزار امکان مدلسازی یک بعدی محفظه رانش با استفاده از سینتیک شیمیایی را دارد. این نرمافزار از مدلهای پاشش و تبخیر، فرآیندهای تزریق پیشرانه و توزیع تبخیر استفاده میکند. حلگرهای خنککاری فیلم مایع و فیلم گازی، میزان انتقال حرارت از گازهای داغ به دیواره و دمای دیواره را قابلقبول آنها در مدلسازی فرآیندهاست. شبیهسازی تراستر دومؤلفهای شرکت آستریوم با سوخت هیدرازین و تتراکسید نیتروژن و سینتیک احتراقی گسترده نشان میدهد که دمای گازها درون ناحیه اول محفظه، به دلیل کم بودن سرعت و بزرگ بودن زمان ماندگاری جریان است. نتایج پاشش نشان میدهد که قطرات فصلنامهٔ علمی- پژوهشی علوم و فناوری فضایی ۲۷ (دورهٔ ۱۴ / شمارهٔ ۲/ تابستان ۱۴۰۰ (شماره پیایی ۴۷)

- [15] Jones, A. R., "Design Optimization of a Large Pressure-Jet Atomizer for Power Plant," in Proc. 2nd ICLASS, Madison, Wis., 1982.
- [16] Gater, R.A. M. R. L'Ecuyer and C. F. Warner, *Liquid-Film Cooling It's Physical Nature and Theorical Analysis*, Jet Propulsion Center, Purdue university, Indiana, 1965.
- [17] G. P. Sutton and Biblarz, O., *Rocket Propulsion Elements*, 7th ed., New York: John Wiley & Sons, 2001, p. 197–240.
- [18] S. Shine, Sunil Kumar, S. and Suresh, B. "A New Generalised Model for Liquid Film Cooling in Rocket Combustion Chambers," *International Journal of Heat* and Mass Transfer, vol. 55, no. 9, 2012, pp. 5065–5075.
- [19] Stechman, R. C., J. Oberstone and J. C. Howell, "Film Cooling Design Criteria for Small Rocket Engines," 4th Propulsion Joint Specialist Conference, Cleveland, AIAA, 1968.
- [20] Grisson, W.M., "Liquid Film Cooling in Rocket Engines," United states air force, Atlanta, Georgia, 1991.
- [21] Gotzig, U. and E. Dargies, "Development Status of Astriums New 22N Bipropellant Thruster Family," in 39th AIAA/ASME/SAE/ASEE Joint Propulsion Conference and Exhibit, Huntsville, Alabama, 2003.
- [22] Preclik, D., D. Estublier and D. Wennerberg, "An Eulerian-Lagrangian Approach to Spray Combustion Modeling for Liquid Bi-Propellant Rocket Motors," in 31 st AIAA/ASME/SAE/ASEE Joint Propulsion Conference and Exhibi, San Diego, CA, 1995.
- [23] Soltani, M.R., K. Ghorbanian, M. Ashjaee and M. R. Morad, "Spray Characteristics of a Liquid–liquid Coaxial Swirl Atomizer at Different Mass Flow Rates," *Aerospace Science and Technology*, vol. 9, no. 7, 2005, pp. 592-604.
- [24] Lefebvre, A.H. and V. G. McDonell, *Atomization and Sprays*, Taylor & Francis Group, 2017.
- [25] Yang, V., M. Habiballah, J. Hulka and M. Popp, Liquid Rocket Thrust Chambers: Aspects of Modeling, Analysis, and Design, American Institute of Aeronautics and Astronautics, Inc, 2004.
- [26] Suess, R.P. and L.B. Weckesser, "Equilibrium, Adiabatic Wall and Stagnation Temperatures at Altitudes up to 100,000 Feet and Mach Numbers up to 20," *Defense Documentation Center for Scientific and Technical Information*, Viginia, 1966.
- [27] Howell, J.C., J. Oberstone and R. C. Stechman, "Design Criteria for Film Cooling for Small Liquid-propellant," *Journal of Spacecraft and Rockets*, vol. 6, no. 2, 1969, pp. 97-102.
- [28] J.D. Anderson, *Modern Compressible Flow: with Historical Perspective*, Boston: McGraw-Hill, 2003.
- [29] Silva Couto, H., P. T. Lacava, D. Bastos-Netto and A. P. Pimenta, "Experimental Evaluation of a Low Pressure-swirl Atomizer Applied Engineering Design Procedure," *Journal of Propulsion and Power*, vol. 25, no. 2, 2009, pp. 358-364.
- [30] N. J. Labbe, Determining Detailed Reaction Kinetics for Nitrogen-and Oxygen-Containing Fuels, PhD Thesis, University of Massachusetts - Amherst, 2013.

بررسی عملکرد تراستر دو مؤلفه ای با نرم افزار توسعه یافته تحلیل محفظه رانش موتورهای فضایی

آن تا نازل واگرا ادامه دارد. چیدمان محفظه احتراق سبب افزایش نسبت اکسنده به سوخت از ۱/۶۵ به ۱/۹۳ شده که سبب افزایش راندمان کلی تراستر و افزایش ضربه ویژه میشود.

مراجع

- [1] Mason, J. R. and R. D. Southwick, "Large Liquid Rocket Engine Transient Performance Simulation System," Marshall Space Flight Center, Alabama.
- [2] Bradford, J., A. Charania and B. S. Germain, "REDTOP-2: Rocket Engine Design Tool Featuring Engine Performance, Weight, Cost, and Reliability," 40th AIAA/ASME/SAE/ASEE Joint Propulsion Conference and Exhibit, Florida, AIAA-2004-3514.
- [3] McBRIDE and GORDON, "Computer Program for Calculation of Complex Chemical Equilibrium Compositions, Rocket Performance, Incident and R efleaed Shocks, and Chapman-Jouguet Detonations," NASA SP-273.
- [4] Ponomarenko, A., "RPA: Thermal Analysis of Thrust Chambers.," 2012.
- [5]Available, [on line]: "http://sierraengineering.com/ ROCCID/roccid.html," [Online].
- [6] Davidian, K.J., "Comparison of Two Procedures for Predicting Rocket Engine Nozzle Performance," in 23rd Joint Propulsion Conference, San Diego, CA, U.S.A., AIAA-87-2071.
- [7] Manfletti, C., "Start-Up Transient Simulation of a Pressure Fed LOx/LH2 Upper Stage Engine Using the Lumped Parameter-based MOLIERE Code," in 46th Joint Propulsion Conference & Exhibit, Nashville, 2010.
- [8] Song, E. and J. Song, "Modeling of Kerosene Combustion Modeling of Kerosene Combustion," *Advances in Mechanical Engineering*, vol. 9, 2017.
- [9] Gray, H.L. "Modelling of Combustion Processes in Small Liquid Bipropellant Thruster," in 28th Joint Propulsion Conference and Exhibit, Nashville, 1992.
- [10] Nonnenmacher, S. and M. Piesche, "Design of Hollow Cone Pressure Swirl Nozzles to Atomize Newtonian Fluids," *Chemical Engineering Science*, vol. 55, no. 19, 2000, pp. 4339-4348.
- [11] Rizk, N.K. and A.H. Lefebvre, "Internal Flow Characteristics of Simplex Swirl Atomizers," *Journal of Propulsion and Power*, vol. 1, no. 3, pp. 193-199, 1985.
- [12] Kim, S., T. Khil, D. Kim and Y. Yoon, "Effect of Geometric Parameters on the Liquid Film Thickness and Air Core Formation in a Swirl Injector." *Measurement Science and Technology*, vol. 20, no. 1, 2008.
- [13] Rizk, N. K. and A. H. Lefebvre, "Prediction of Velocity Coefficient and Spray Cone Angle for Simplex Swirl Atomizers," in *Proceedings of the 3rd International Conference on Liquid Atomization and Spray Systems*, London, 1985.
- [14] Moongeun, H., J. Jeon and S.Y. Lee, "Discharge Coefficient of Pressure-Swirl Atomizers with Low Nozzle Opening Coefficients," *Journal of Propulsion* and Power, vol. 28.1, 2012, pp. 213-218.